

8.86x24.36	1/6	עמוד 54	ישראל היום! - שיבת	11/2015	5055535-3
103681					

54 אגדת דשא

הוא ידוע ככדורגלן נרקסיסט, אבל בפגישה איתו מגלים רונאלדו אחר לגמרי, כזה שלא מתבייש אפילו למחות דמעה / מתיו סייד, טיימס מגזין

26.21x33.35	2/6	עמוד 54	ישראל היום! - שישיבת	11/2015	50555539-7
YES VO יס וי או די - 103681					

אנני

הספורטאי

האצול ביותר

בסולס

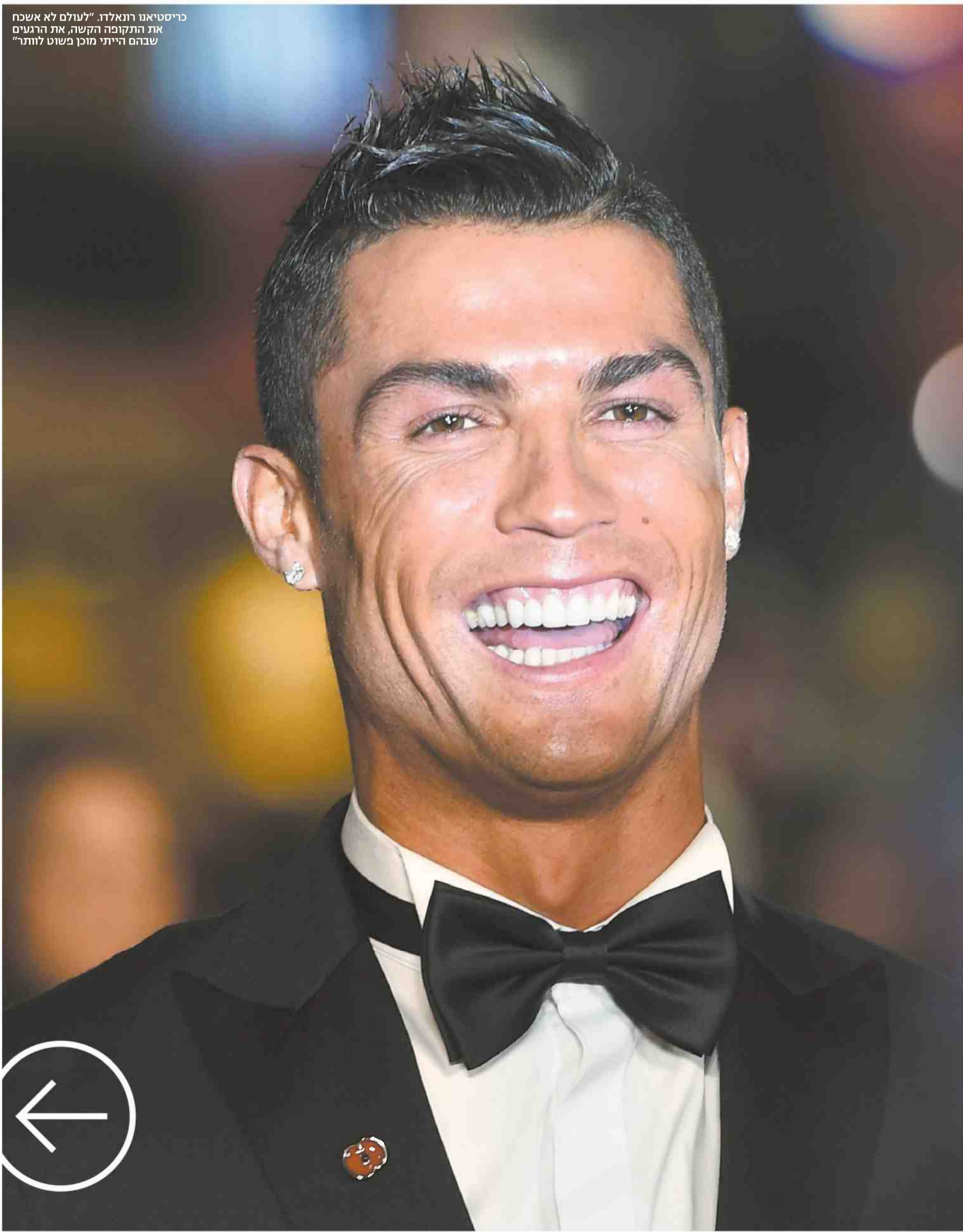
(ואכ רונאלדו קורל)

רגעי המשבר הכואבים כנער, היחסים הלא פתורים עם אביו האלכוהוליסט, המוטיבציה שמעניקות לו הקללות במגרש והשיעורים לחיים שהוא מקבל מבנו בן ה-5: כריסטיאנו רונאלדו, אחד הכדורגלנים הפופולריים והמושמצים בעולם, מדבר על המסע שלו אל הפסגה וחושף צד שלא הכרנו

מת'יו סייד, טיימס מגזין, The Interview People

26.3x32.99	3/6	עמוד 55	ישראל היום! - שיבת	11/2015	50555598-2
YES VO יס וי א ו די - 103681					

כריסטיאנו רונאלדו. "לעולם לא אשכח את התקופה הקשה, את הרגעים שבהם הייתי מוכן פשוט לוותר"

25.62x32.82	4/6	56	עמוד	ישראל היום!	11/2015	50555602-8
103681 - YES VO יס וי א ו ת						

הכרזת ביותר בסולם

הוא משתמש בביטויים של האדרה עצמית, וכשהוא עושה זאת, עיניו נוצצות בשוכבות. "אני הספורטאי הגדול ביותר בעולם", הוא אומר פעם אחת תוך כדי הראיון, וקורץ. הוא כמוהו חדרר ביטחון עצמי, לעיני תים גם פרובוקטיבי. ודי ברור שהוא נפעם מהשינוי הכלכלי שחל בחייו. במוסך של הבית העתידי שלו במדרדה, אגב, יש לו צי של מכונות ספורט. וכן, הוא עונד עגילים נוצצים עד כדי גיחוך.

אבל הוא מסוגל גם להתבוננת עצמית כנה ואמי-תית, כשהוא מדבר על הקשיים שעיימם נאלץ להתמודד בעבה הוא לא עושה זאת מתוך רחמים עצמיים, אבל מתוך תקווה שאולי, יום אחד, יצליח להשלים בליבו עם האירוניות הרבות הנלוות למסע שלו מהי עוני באי מריירה עד למעמדו כאחד מהסלבריטאים הממוסחרים ביותר בעולם.

את המסע הזה מתעד הסרט על חייו, "רונאלדו", שיוצא בימים אלה (גם בישראל, משבת ב־yesVOD). זה סרט אישי וחושפני להפיתע, שצולם במשך 14 חודשים.

אנחנו מדברים על הרגע שאותו הוא רואה כרגע המפתח בדרך לשינוי בחייו: היום שבו עזב הילד בן ה־12 את ביתו, דירה בת שלושה חדרים בבניין בטון מכוער השייך למועצה בפרבר עוני בעיר הבירה, כדי לעבור לליסבון, אחרי שאותו על ידי צייד כישרות נות של ספורטינג - ממועדוני הכדורגל הגדולים ביותר בפורטוגל.

"זה היה אחד הימים הגרועים ביותר של חיי", הוא אומר. "בכיתי שם כל יום. אני לא יכול לדמיין את עצמי מאפשר לבן שלי, כריסטיאנו הקטן, לעבור לעיר אחרת בגיל 12.

"אני לא מאשים את ההורים שלי על זה שהניחו לי ללכת, כי הם ניסו לתת לי הזדמנות. אבל היה קשה שם. במדיירה גרנו כולנו יחד, האחים שלי והוריי. ופתאום הייתי לבר".

בבית הספר בליסבון סבל מהצקות מצד חבריו לכיתה, בגלל המבטא הפרובינציאלי שלו. "כמעט לא החזקתי מעמד שם. יום אחד, כשהייתי בבית הספר, משהו קרה בראש שלי. משהו נשבר בי מבפנים. אמרתי לעצמי, מה אני עושה כאן? אני מתגעגע לאחים שלי, אני מתגעגע למשפחה שלי.

"הלכתי למועדון כדי לדבר עם המנהל. אמרתי לו: 'אני לא יכול יותר. אני הולך הביתה. אני לא רוצה להיות כאן'. אבל הם אמרו לי: 'אבל אתה רק בן 12, כריסטיאנו. יש לך פוטנציאל אדיר. אתה יכול להיות מקצוען'.

"האנשים האלה עזרו לי להיות חזק. גם חברי הקי בוצה עזרו לי. והוריי דחפו אותי להישאר. אמרו לי: 'אתה פשוט עובר משבר. תהיה חזק'.

"באותו לילה הלכתי למיטה ולא הפסקתי לבכות. אבל אחרי כמה ימים, הדברים התחילו להשתפר. התחלתי להשלים עם המצב.

"לעולם לא אשכח את התקופה הקשה ההיא. את הרגעים שבהם הייתי מוכן פשוט לוותר".

האירוניה בכל זה היא שחיי המשפחה שלו בבית ממש לא היו אידיליים. אביו, שעודד אותו לשחק כדורגל, שצפה בו משחק בילדותו, היה אלכוהוליסט. "ראיתי את זה. הוא לא היה האב שעליו חלמתי. אהבתי אותו, כמוהו, אבל מעולם לא קיימתי עם אבא שלי שיחה כמו זו שאני מנהל איתך כעת. מעולם. אולי רק פעם אחת בחיי. תסביר לי את זה".

הפנים הנעריות שלו מתחילות להתעוות, כאילו אינו בטוח אם עליו לחוש כעס, טינה או רחמים כלפי

"אני לא האדם העניו או הצנוע ביותר בעולם, אני מודה. אני לא מזויף. אבל באופן מסוים, אני עניו מאוד. אני אוהב ללמוד. אני רוצה ללמוד מסוגי ספורט אחרים, מהאתלטים הטובים ביותר. מה הם עושים? אתה יכול לשפר את זה או את זה. אני חושב שזה מעניין. אנשים שמתנהלים כך, הם צנועים - משום שהם אוהבים ללמוד".

כריסטיאנו רונאלדו דוס סנטוס אויירו, זה שמו המלא. הוא זכה בפרס כדור הזהב של פיפ"א שלוש פעמים והבקיע חמישים שערים או יותר בכל אחת מחמש העונות האחרונות של ריאל מדרדה. לפני שבועות אחרים הפך למלך השערים של המועדון בכל הזמנים. הוא זכה בליגת האלופות, ב"לה ליגה" הספרדית ובפרמייר ליג הבריטית (שלוש פעמים). הוא יכול להוביל כדור, להבקיע מרחוק בכל אחת מרגליו, ויש לו נגיחה פראית, שאת הדוגמה המוחית שית ביותר שלה אפשר היה לקבל במשחק של ריאל נגד יונייטד בשנת 2013.

בין הספונסרים שלו נמצאים כמה מהמותגים הגדולים ביותר בעולם, כולל נייקי וטאג הויה יש לו קו מוצרים משלו, CR7, הכולל נעליים ובשמים, והשנה, לפי נתוני המגזין "פורבס", הוא כוכב הספורט השלישי בהכנסותיו בעולם, אחרי המתאגרפים פלוריד מייטות'ר ומאני פאקיאו (שחלקו פרס עצום בחודש מאי השנה). שכרו השנתי עומד על כ־34 מיליון ליש"ט, ועוד 17 מיליון ליש"ט הוא מקבל מפרסומות. בטוויטר יש לו יותר עוקבים מאשר לכל ספורטאי אחר בעולם - כמעט 39 מיליון.

נכונותו של רונאלדו לתת קרדיט לאחרים היא נושא שחוזר ועולה במהלך הראיון. רק לעתים נדירות

רק כשעיניו של כריסטיאנו רונאלדו החלו לדמוע, בעודו מדבר על מות אביו האלכוהוליסט, הבנתי שכוכב הכדורגל הפורטוגזי מורכב יותר מכפי שחשבת. וגם פגיע יותר.

הגעתי למלון במדרדה, מצפה למצוא גבר בן 30 שמואבה בעצמו עד כלות, במצב מתקדם של נרקיי סיום. כצופה מקצועי בכדורגל, אני מכיר כבר תקופה ארוכה את הפוזות שלו על המגרש; את האופן שבו הוא משנה את כיוון הירידה שלו לחדר ההלבשה במי-חצית; את העפת החולצה אחרי שהוא כובש, ואז כורע ברגליים פשוטות, חזה חשוף מנופח ופנים משולהבות. אני מניח שהרגשות הללו משותפים לרבים מאוהדי הכדורגל האנגלים. הם זוכרים את הסצנה ברבע גמר המונדיאל בגלזונקירשן בשנת 2006, כשרונאלדו הנסער, שחקנה הצעיר של נבחרת פורטוגל, דרש מהשופט להרחיק מהמגרש את שחקן נבחרת אנגליה וויין רוני (שהיה חברו לקבוצה כשרונאלדו שיחק במנצ'סטר יונייטד), אחרי שרוני ביצע עבירה מכוערת. רוני קיבל כרטיס אדום והורחק, ורונאלדו הביט לעבר הספסל של קבוצתו, וקרץ.

גם היום הוא מעורר תגובות רגשיות קשות. הוא אוהב מאוד במדרדה, שם הוא משחק בריאל. אבל כמעט בכל איצטדיון בעולם הוא מעורר אנטגוניזם, וחלק גדול מהקהל צועק בוז לכל נגיעה שלו בכדור. ולא סתם בוז, אלא בעוצמות רגשיות עזות. אפילו בנוף הסוער והאלים של הכדורגל, מגלם רונאלדו את דמותו של הנבל מהסרטים המצויירים: מבריק, ללא ספק, אבל גם שחצן וגאוותן ומלא בעצמו. כך, לפחות, הוא נתפס.

אבל כשנפגשתי איתו פנים אל פנים, נדרשו רק כמה דקות כדי שאחוש שהאמת שונה לחלוטין. הוא חד, והוא מבין עניין.

בבית הספר בליסבון סבל מהצקות בביתה. "כמעט לא החזקתי מעמד שם. יום אחד משהו קרה בראש שלי. משהו נשבר בי מבפנים. אמרתי לעצמי, מה אני עושה כאן? הלכתי למועדון לדבר עם המנהל. אמרתי לו: 'אני לא יכול יותר, אני הולך'"

עם בת זוגו מליסה מנדש, הסוכן שלו ז'ורז'ה מנדש (מימין) ומאמנו לשעבר קרלו אנצ'לוטי, בשבוע שעבר

הסצנות המעניינות בסרט צולמו בביתו, עם כריסטיאנו ג'וניור, בנו בן ה־5. את זהות האם לא חשף מעולם, והשמועות אומרות ששילם סכומים אדירים למשמורת בלעדית. רונאלדו מסרב לדבר על הנושא ולסיים בכך את מחול השדים

25.55x32.98	5/6	57	עמוד	ישראל היום!	11/2015	50555620-8
103681 - YES VO יס וי א ו ת י -						

על המגרש. "הכדורגל גורם לי לחוש מאושר. זאת עבודה, אבל גם לא עבודה"

"לא אכפת לי שאנשים שונאים אותי, כי זה דוחף אותי קדימה. במשחקי חוץ אנשים תמיד נגדי, אבל זה טוב. אני צריך את האויב, זה חלק מהעסק. ברגע שאני נוגע בכדור, מתחילים לצרוח. זו לא בעיה בשבילי, להפך. זה גורם לי למוטיבציה"

"לפעמים אני אוכל דברים שלא טובים לי. שותה כוס יין. בכל יום ראשון אנחנו אוכלים המבורגרים בבית ושותים קוקה קולה וכל זה. צריך לשמור על איזון. הגיל מעניק לך את הידע. נשימות עמוקות עוזרות לי מאוד כשאני מרגיש מתוח"

"אני מודה, אני לא אדם מזויף"

"גם אני נהגתי להגיע לאימון מוקדם. הייתי מת עמל, עושה תרגילי כוח, כפיפות בטן, חיזוק ליבה. אימצתי את הדוגמה שקיבלתי מהשחקנים המבוגרים יותר."

אני אומר לו שנוויל סיפר לי פעם כיצד עקב, מרותק, אחר התהליך שבו שיכלל רונאלדו, במהלך האימונים (הרבים), את הבעיטה החופשית שהפכה לסימן ההיכר שלו, עד שהביא אותה לכלל שלמות: בעיטה בכדור עם אזור השרווכים, כשהוא גורם למעוף הכדור להתעקל באופן בלתי צפוי. רונאלדו מחייך. "לפעמים אתה מנסה משהו אחר, ואתה אומר 'אהה, אם אני אעשה את הדבר הזה, או הכדור יעשה את הדבר ההוא'. בתקופה ההיא ובגיל ההוא, כל דבר היה שיעור בשבילי. העובדה שהייתי כמנצ'סטר יונייטד לימדה אותי להתאמן קשה כל הזמן, לאכול נכון, לישון טוב, אימוני התאוששות, הכל. אתה צריך להי קדיש את עצמך במאה אחוז.

"למדתי המון גם מסר אלכס. אחד המושגים שאני עדיין זוכר היום הוא 'קבלת החלטות'. הוא תמיד אמר לי: 'אתה מעולה, אבל אתה לא יודע לקבל החלטות. תמסור כבר את הכדור המזויף'. אני עדיין בקשר איתו. הוא איש נהדר, מאמן מעולה וכן אדם נפלא". הסרט מספר על המערבולת הקשה שבה צמח. על

בחסד. כשאני שואל אותו על הרגעים שבהם אוהדי הקבוצות היריבות צועקים לו בוו, הוא נועץ בי מבט. "לא אכפת לי שאנשים שונאים אותי, כי זה דוחף אותי קדימה. כשאנחנו יוצאים למשחקי חוץ, אני שים תמיד נגדי. אבל זה טוב. אתה צריך לראות את הדברים הטובים שנובעים מהשונאים. אני צריך את האויב, זה חלק מהעסק. ברגע שאני נוגע בכדור, הם מתחילים לצרוח. זה התחיל כבר כשהייתי בן 18 או 19. זו לא בעיה בשבילי, להפך. זה גורם למוטיבציה".

את הפלדה שבו אפשר לחוש גם כשאנחנו מדברים על מוסר העבודה שלו – שהיה ברור כבר כשהיה ילד ושיחק כדורגל ברחוב, עד שרגליו כמעט שתתו דם, אבל נסק לגבהים חדשים כשהצטרף למנצ'סטר יונייטד בגיל 18.

"מנצ'סטר היתה בשבילי בית ספר עצום", הוא אומר. "היו חברה שתמיד הגיעו לאימון שעה מוקדם יותר. פול סקולס וגארי נוויל היו דוגמאות נהדרות ומודל לחיקוי. נוויל היה השחקן המקצועי ביותר שראיתי. זו הסיבה שהחברה האלה היו בטופ של המד שחק במשך עשר שנים. גם אנשים כמו גיגסי (ריאן גיגס). למדתי מהם.

הגבר הפגום שהוא העריץ, אבל מעולם לא הכיר עד הסוף. על מידת הרגשות הבלתי פתורים שלו יכול אולי להעיד ציור בצבעי מים של אביו, המעטר את חדר האורחים בביתו. האב, שעבד כגנן, מת מכשל בכבר בשנת 2005.

"אבי תמיד עוֹרֵד אותי", הוא סיפר לכותב ביוגרפיות. "הוא תמיד אמר לי להיות שאפתן, והוא היה גאה. אני אוהב לחשוב שבכל מקום שבו אתה נמצא, אבא, תראה מה אני עושה ולאילו הישגים הגעתי".

ולי הוא אומר: "כשאבא שלי גסס, הוא שכב בבית חולים בלונדון, והמצב היה לא טוב. אמרתי לסר אלכס פרגוסון, המאמן שלי במנצ'סטר יונייטד: 'המאמן, אני רוצה ללכת'. זה היה רגע קריטי בעונה, ופרגוסון אמר: 'כדורגל ממש לא חשוב לעומת אבא שלך. אם אתה רוצה ללכת, לך'. אני תמיד אעריך את המחווה הזאת". שוב הוא משתתק ומחייך. יש חום בחיוך הזה, וגם תמימות מסוימת. זה צד של רונאלדו שלא צפיינו, ושמתק את אותה כנות רגשית וחיפוש תשובות שאולי לא ימצא.

ועדיין, קיימת אצלו גם הקשיחות, שניתן לצפות לה מנער ממעמד הפועלים שהתגבר על קשיים רבים כדי להגיע למקום שבו הוא נמצא היום, בזכות ולא

כובש גם מחוץ למגרש

רשימת אקסיות מפוארת

חובבי ספורט מתרגשים מאוד מסטיטיטיקה ומדירוגים. זאת קרוב לוודאי הסיבה שהשאלה הגורלית "מיהו הכדורגלן הטוב בכל הזמנים" תישאר לנצח נתונה לחילוקי דעות, ניתוחים, דיונים וערעורים, שגם אחריהם עדיין לא תתקבל תשובה שתהיה מוסכמת על כולם. פלה, מראדונה, פושקאש, קרויף, בקנבאואר, זידאן – אפשר להיזכר אינספור מועמדים, וככל שהשנים יחלפו, כך הרשימה רק תתארך.

בשנים האחרונות הצטרפו לרשימה שניים, ללא ספק הכדורגלנים הכי מוכשרים ברור הנוכחי – ליונל מסי וכריסטיאנו רונאלדו. המאבק ביניהם אמנם לא יספק תשובה מי מהם גדול יותר, אבל יש לו משמעות עצומה על גודל חשבון הבנק של שניהם. ההון האישי של רונאלדו נאמד ב־310 מיליון דולר (לעומת 220 מיליון של מסי).

הוא מתגורר בבית מפואר במרדיר שעלותו 7.1 מיליון דולר, מחזיק בית גם בצ'שיר שבאנגליה, והקיץ הוסיף לעצמו גם דירה במגדלי טראמפ בניו יורק, בשווי 18.5 מיליון דולר. השנה רכש עבור הסוכן שלו, ז'ורז'ה מנרש, את מתנת הנישואים הכי מוגזמת שאפשר לחשוב עליה – אי יונו, שעלה לו כמה עשרות מיליוני דולרים. כסף קטן.

רונאלדו כבר מתקרב לגיל 31, אבל הוא לא מראה האטה ביכולותיו. מאז תחילת הקריירה הבקיע 504 שערים ב־761 הופעות במדי הקבוצות והנבחרת (לעומת 467 גוֹלִים למסי ב־597 משחקים). בעונה הנוכחית כבר הספיק לרשום 13 כיבושים. הוא נבחר

שלוש פעמים לכדורגלן השנה בעולם, וכה בליגת האלופות עם שתי קבוצות שונות (מנצ'סטר יונייטד וריאל מדריד) ומחזיק בשיא ההבקעות של המפעל, עם 82 שערים.

הנתונים הפיזיים שלו נדירים, בוודאי בהשוואה לשחקן הצנום שנחת במנצ'סטר בגיל 18. מגזין "Men's Health" הכתיר אותו כ"ספורטאי בעל הכושר הטוב בעור

לם", וגם "מועמד מוביל להפוך לאדם בעל הכושר הטוב בעולם". זאת לא רק חבילת הריבועים בבטן, שהוא נוהג להשוויץ בה, אלא שילוב אידיאלי בין גובהו (1.85 מטר), משקלו (80 ק"ג), מבנה השרירים, אחוז השומן בגוף, הגמישות, הסבולת והכווח הפיזי.

הוא רץ בממוצע כמעט 10 קילומטרים מדי משחק, ולא מתעייף. בעונה שעברה, למשל, הבקיע יותר מרבע משערו ב־20 הדקות האחרונות. מהירות הריצה הממוצעת

שלו נעה סביב 33 קמ"ש (בשיאו קבע 39.2 קמ"ש, שזה לא רחוק מה־44.7 שעשה יוסיין בולט כשקבע את שיא העולם ב־100 מטר). הוא מסוגל לבעוט כדורים בעור

צמה של 128 קמ"ש, וכשהוא מנתר, כפות רגליו עולות לגובה 80 סנטימטרים, מה שמאפשר לו לנגוח גם בכדורים שמתעופפים בגובה 2.6 מטרים.

רונאלדו נחשב לאחד השחקנים הפופולריים בעולם, ובה בעת גם לאחד השנואים שבהם, אם לא ה־1, בעיקר בגלל התרמית השחזנית שהוא מטפח. בעוד מסי התחתן והקים משפחה, הוא יצר לעצמו תדמית של רודף נשים. ברשימת האקסיות המ־פוארת שלו, בין השאר, קים קרדישאן פאריס הילטון, והרבה סופר־מודלס – המוכרת שבהן היא הרוסייה אירינה שייק, שניהלה איתו מערכת יחסים מתוקשרת בחמש

השנים האחרונות.

"אני חושבת שאישה מרגישה מכווערת כשהגבר הלא נכון לצידיה", סיפרה שייק אחרי הפרידה בתחילת השנה, "וכשהייתי איתו הרגשתי מכווערת וחסרת ביטחון".

השבוע דווח כי רונאלדו נכנס לזוגיות חדשה עם מליסה מנרש, בתו של הסוכן שלו. השניים הגיעו יחד לפרמיירה של הסרט החדש על חייו, בלונדון.

בכל מקרה, אם תשאלו את רונאלדו את השאלה הנצחית, מבחינתו אין בכלל ספק. "אולי בשביל אנשים אחרים מסי הוא הטוב ביותר. בשבילי אני הכי טוב בעולם".

ניר וולף

נמלו ברשת. מימין: שייק, קרדישאן והילטון

נותן לו עצות. אני מקנה לו ערכים. ואני נותן לו חינוך. מעבר לזה, אני לא יכול לשלוט במה שקורה. אף אחד לא יודע מה עומד לקרות. כשיגדל הוא יכול להיות איש מקצועי מאוד. אולי יהיה רופא. אבל את הבסיס אני אתן לו.

"הבן שלי שינה אותי מאוד. זו היתה התגשמות של חלום, למרות שהייתי צעיר, בן 25. הוא שינה את האופן שבו אני חושב. הוא תומך בי, הוא תמיד מחייך... הוא אוהב להיות שוער, אבל אני דוחף אותו קצת כדי שישחק כמוני, להבקיע שערים. הוא יוכל להיות כל מה שירצה, אבל אם יבחר להיות כדורגלן, אדחוף אותו להיות חלוץ".

איך אתה מבלה את זמנך?

"משמעת והשקעה. הבוקר התעוררתי בשמונה. בתשע כבר עבדתי על מתיחות במכשירים. עשיתי אימון קשה. ואז הלכתי למכון הכושר, ועשיתי תר־גילי בטן ועוד מתיחות. קיבלתי עיסוי, ואז ארוחת צהריים ושינה. אחרי הצהריים אני הולך לאימון נוסף".

אתה מרשה לעצמך להשתחרר לפעמים?

"לפעמים אני אוכל ושותה דברים שלא טובים לי", הוא מחייך. "שונה כוס יין. בכל יום ראשון אנחנו אוכלים המבורגרים בבית ושותים קוקה קולה וכל זה. אתה צריך לשמור על איזון". יש משהו שגורם לך להרגיש מתוח?

"כשאני עומד לבעוט בעיטה חו־פשית, אני נעשה מתוח. הלב שלי פועם מהה. כשהייתי צעיר יותר, היו רגעים מסוימים במשחקים חשובים, שבהם הייתי מתוח ועצבני. אני מכיר הרבה שחקנים שלא מצליחים להת־מודד עם זה".

"אבל אתה משתפר יותר ויותר עם הזמן. זה חלק מההתבגרות. הגיל מע־ניק לך את הידע. גם נשימות עמוקות עוזרות מאוד. כשאני מרגיש מתוח, אני נושם נשימות עמוקות".

אני מהרהר בניגודים של שחקן הכדורגל המיוחד הזה: רגיש אך קשוח; יהיר אבל מסוגל למודעות עצמית מעמיקה; אדם שאוהב לשדר דמות של גבר עצמאי רגשית ובי־לתי תלותי, אבל שמתקשר לאמא שלו כל יום, ועדיין מנסה לפתור את חידת מערכת היחסים עם אביו השיכור, שאותו אהב אך מעולם לא הכיר באמת. ומעל לכל, גבר צעיר שנחלץ ממעגל העוני באי קטן בצפון

האוקיינוס האטלנטי והצליח להפוך לאחד משחקני הכדורגל המרתקים ביותר בעולם.

מה תעשה אחרי הכדורגל?

"אני חייב להיות כן איתך. כדורגל הוא חלק גדול ממני. הוא האושר שלי. זה לא אומר שאני לא מאושר מרברים אחרים. להיות בבית, להירגע, לבלות עם החברים, ללכת לבר או לצאת לחו־פשה – אלו התחושות הטובות ביותר שדומות לכדורגל. אבל כדורגל תופס אצלי מקום מאוד גדול. הוא גורם לי לחוש מאושר".

"זאת עבודה, אבל זאת לא עבודה. כי אני אוהב את זה. הכדורגל נותן לי הרבה דברים. כך שאני חייב להשקיע, לתת מאה אחוזים כל הזמן. אני אפרוש ממשחק בתוך ארבע־חמש שנים – ואז אחיה כמו מלך עם המשפחה ועם החברים שלי".

shishabat@israelhayom.co.il

תרגום מאנגלית: אסנת נאור

המאבקים של אחיו בהתמכרות לסמים. על היריבות שלו עם ליונל מסי, שאליו רונאלדו משווה את עצמו כל הזמן, אפילו כשהוא מנסה להימנע מזה. אנחנו שומעים גם על הקשר החזק והקירבה הגדולה שלו לאמו ואחיו. כשעבר למנצ'סטר, הם עברו לגור איתו בבית בוויילמסלו למשך שנה. גם כיום, אמו (שעברה בעבר כטבחית כדי לפרנס את המשפחה) באה לעי־תים קרובות לאכול איתו במרדיר.

הסצנות שהן אולי המעניינות ביותר בסרט הן אלו שצולמו בביתו, עם כריסטיאנו ג'וניור, בנו בן ה־5. הם יושבים יחד על ספה וצופים בטלוויזיה, חול־קים ארוחת בוקר ומדברים על החיים באופן מודע למדי, אבל נוגע ללב. את זהותה של האם הוא לא חשף מעולם, והשמועות אומרות ששילם סכומי כסף אדירים כדי לקבל משמורת בלעדית על בנו. צהובון

עם אמו, מריה, ובנו, כריסטיאנו ג'וניור, בלונדון. "הבן שינה אותי"

בפורטוגל טען שהילד נולד מאם פונדקאית תמורת תשלום, אבל רונאלדו לא מוכן להיגרר לשיחה על הנושא, אפילו כשאני אומר לו שהוא יכול לשים בכך קץ למחול השדים.

אני שואל אותו כיצד הוא יכול להימנע מלפנק את בנו, בהתחשב בעושרו. "קל להיות מפונק כשא־תה מתעורר במיטה גדולה, אוכל יוגורט עם פירות ויש לך מכוניות מהירות בחניה", הוא מודה. "אתמול הבן שלי שאל אותי: 'אני יכול לקבל אייפון 6?' אמ־רתי: 'לא. למה אתה צריך טלפון? למי אתה מתכנן להתקשר?'. הוא השיב: 'אני רוצה להתקשר אליך, אבא'. אז אמרתי: 'אני אתקשר לטבתא, והיא תעביר לך את הטלפון'".

"אבל אתה לא יכול לשלוט בכל הפרטים כשמי־דובר בילדים. הם צריכים להיות את החיים שלהם. אחד הדברים שאני כן יכול לשלוט בהם הוא חינוך. זו המתנה הטובה ביותר שאתה יכול לתת לילד. יש לי שיחות איתו. אני מסביר לו דברים. אני